

Møde i Italien for kun syv Maaneder siden stod næsten for hende som en Oplevelse fra en anden Tilværelse.

Moderen var kommen ind i Stuen. Hun havde sat sig hen i Sofaen med sin Strikkestrømpe.

Forholdet mellem Mor og Datter var endnu ikke kommen helt i Lave, efter Besøget hos Karsten From. Men Jytte følte i dette Øjeblik Trang til en Forsoning. Hun satte sig hen ved Siden af Moderen og lagde indsmigrende Armen om hendes Liv.

„Er du endnu vred paa mig, Mor?“

Fru Bertha skottede lidt mistænksomt til hende. Saa tog hun hendes Haand og saae hende ind i de gyldenbrune Øjne.

„Vil du love mig en Ting, Jytte? Vil du altid være ærlig mod mig? Aldrig skjule noget for mig, selv om du veed, at det vil bedrøve mig?“

„Det lover jeg dig!“ sagde Jytte efter en kort Betænkning og kyssede hende.

VI

Frøken Susse Frederiksen, kaldet Folkets Glæde, og hendes Kvartals-Kæreste, tykke Frants Møller, sad en Aften ved Otte-tiden i et mindre Restaurationslokale ved Vestervold. De saae begge meget nedslaaede ud. I henved et Par Timer havde de siddet tavse og stirret ud over deres tomme Glas.

Der var ikke andre i Lokalet end et Par ældre Mænd, der sad fordybet i Aftenbladene. Ogsaa Opvarteren havde slaaet sig ned i et Sofahjørne med en Avis.

Frøken Susse laa ud over Marmorbordet med Haanden under Kinden. Den store Hat sad skævt paa Hovedet, og hvert Øjeblik skød hun Skuldrene i Vejret under heftige Kuldegysninger. Smin-ken og de sværtede Øjenbryn, som ellers dækkede over hendes Alder, gjorde det indfaldne Ansigt uhyggeligt. Hun havde om Formiddagen haft en skrækkelig Oplevelse. En Politibetjent havde ved Tolvtiden ringet paa hendes Dør og udbedt sig en Samtale med hende. Han havde forklaret, at der samme Morgen i Søndermarken var skaaret en hængt Mand ned, i hvis iøvrigt tomme Lommer man havde fundet en Seddel med hendes Navn og